Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—3878 | Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870 | TELEFON: CHelsea 3—3878

NO. 228. — ŠTEV. 228. | NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBRA 29, 1934. — SOBOTA, 29. SEPTEMBRA 1934 | VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

POSREDOVALNI ODBOR SE BAVI S PRITOŽBAMI

VSAK TEKSTILNI DELAVEC, KI SE JE TEKOM ŠTRAJKA SPODOBNO OBNAŠAL, BO SPREJET NA DELO

Med tekstilnimi delavci vlada veliko nezadovoljstvo, ker se delodajalci nočejo držati navodil predsednika Roosevelta. — Izprtja se od dne do dne množe. — Zastopnik delodajalcev pri predsedniku. — NRA ne bo izdajala preveč radikalnih odredb.

WASHINGTON, D. C., 28. septembra. — Reorganizirana NRA bo ubirala zelo previdno pot, da ne bi s preveč radikalnimi odredbami spravila gospodarstva iz tira.

Ameriški podjetniki, ki so že več tednov strahoma ugibali, na kakšen način se bo završila reorganizacija, so dobili sledeče zatrdilo: predsednik F. D. Roosevelt ne namerava uvesti nobenih radikalnih izprememb.

WASHINGTON, D. C., 28. septembra. — Med tekstilnimi delavci, ki ki so sledili povelju svojih voditeljev ter prenehali štrajkati, je zavladalo veliko nezadovoljstvo.

Francis J. Gorman, ki je vodil stavko, jih skuša pomiriti, toda s svojim prizadevanji nima posebnega uspeha.

Delavci se pritožujejo, da jih delodajalci nočejo sprejemati nazaj na delo ter da delodajalci po mnogih krajih nočejo obnoviti obratovanja.

Tekstilni baroni pravijo, da so očitki delavcev neutemeljeni. V njihovem imenu je izjavil George A. Sloan, predsednik bombažnega tekstilnega instituta, da povsem soglaša s predsednikom Rooseveltom ter dá bodo bivši štrajkarji sprejeti nazaj na delo, če bo zanje prostor in če so se tekom štrajka spodobno obnašali.

Sloan se je danes dolgo časa posvetoval s predsednikom. O čem sta razpravljala, se ni moglo dognati.

Tričlanskemu posredovalnemu odboru za tekstilno industrijo, ki ga je imenoval predsednik Roosevelt, bo predložil Francis J. Gorman dolg seznam pritožb.

Predvsem bo poudaril, da zaradi pogostih izprtij nezadovoljstvo med delavci od dne do dne narašča.

Istočasno je Gorman svetoval delavcem, naj jih vsaka stvar ne razburi ter naj ne prete z novo stavko, ampak naj dajo posredovalnemu odboru dovolj prilike, da bo natančno proučil položaj.

V mestu Bridgeport, ki leži poleg Philadelphije, je prišlo danes med stavkarji in policisti do novih spopadov.

Osemsto delavcev velike tamkajšnje predilnice je sklenilo nadaljevati s stavko, ker družba ni hotela najeti starih delavcev. Piketi so skušali preprečiti odvoz blaga iz tovarne, nakar je policija posegla vmes.

V zvezi z imenovanjem tričlanskega posredovalnega odbora je podal predsednik Roosevelt še naslednjo odločitev: — Z delodajalci naj se pogaja in sklepa pogodbe ona organizacija, ki zastopa večino delavcev.

Taka organizacija ima torej pravico sklepati tarifne pogodbe, ki so obvezne za vse delavce, pa če so organizirani ali ne.

Gorman je danes izjavil: — Sinoči smo bili obveščeni iz Bele hiše, da je predsednik Roosevelt s posebnim eksekutivnim poveljem imenoval tekstilni odbor. Ponovno zatrjujemo, da imamo zaupanje v predsednika in v člane, ki jih je imenoval. Vse lokalne organizacije pozivamo, naj ne izdajajo nikakih povelj za stavke, dokler ne bo imel odbor prilike preiskati naših pritožb.

Težke obdolžbe poljedelskega tajnika

ALEKSANDER na BOLGARSKEM

Konec balkanskega sovraštva. — Veličasten sprejem kralja Aleksandra in kraljice Marije v Sofiji.

Sofija, Bolgarska, 28. sept. Jugoslovanski kralj Aleksander in kraljica Marija sta bila na Bolgarskem deležna veličastnega sprejema.

Ko sta se pripeljala na prvo bolgarsko postajo Dragomirna, so ju sprejeli "častni kavalirji kralja Borisa", ki so častna straža došlih gostov. Na postaji je bila velikanska množica kmetov, ki so kraljevo dvojico navdušeno pozdravljali. Soproga obersta Iliave, ki je poveljnik "častnih kavalirjev", je izročila kraljici Mariji šopek cvetlic.

Na celi poti do Sofije so na obeh straneh železniškega tira stale množice kmetov in so pozdravljale jug. kraljevi par.

Na postaji v Sofiji ju je pričakal kralj Boris s kraljico Joano in visokimi državnimi uradniki.

Ko sta kralj Aleksander in kraljica Marija stopila iz vlaka, sta si kralja prisrčno stisnila roke, obe kraljici pa sta se objeli in poljubili. Kralja Aleksandra spremlja zunanji minister Jeftič, z Borisom in Joano pa sta bila princ Ciril in princesa Evdokcija.

V kraljevi čakalnici je kralja Aleksandra pozdravil sofijski župan ter mu po slovanskem običaju ponudil na zlatem krožniku kruh in sol. Nato je kraljeva družba peljala skozi Sofijo na kraljev grad Vrana. V prvem avtomobilu sta se vozila oba kralja, v drugem kraljici, v tretjem pa princ Ciril in princesa Evdoksija.

Sofija je bila okrašena z venci in z vsake hiše je vihrala zastava.

Javno mnenje je edino v tem, da je s tem obiskom odstranjeno staro sovraštvo med jugoslovanskim in bolgarskim narodom.

Bolgarski narod pričakuje, da bosta oba kralja rešila pereče vprašanje glede macedonskih manjšin in da bo Macedoncem, ki so izvršili zločine v Jugoslaviji in sedaj žive na Bolgarskem, podeljena amnestija.

Do prijateljskih odnošajev, med tema slovanskima narodoma je prišlo največ po prizadevanju obeh kraljev in se more sedaj že skoro govoriti o jugoslovansko-bolgarski zvezi.

KRST NAJVEČJE LADJE

Clydebrook, Anglija, 27. septembra. — Kraljica Marija je krstila največji parnik na svetu, ko je bil splovljen v morje. Krstila ga je na ime "Queen Mary".

Veliki parnik, ki bo veljal $30,000,000, bo imel prostora za 4000 potnikov.

AEROPLAN KOMAJ UŠEL METEORJEM

V bližini aeroplana je zažarelo več meteorjev. — Aeroplan se je moral meteorju umakniti.

San Francisco, Cal., 28. sep- Aeroplan, ki je bil na potu iz New Yorka v San Francisco, je naenkrat v višini 7000 čevljev zašel med "dež" meteorjev, ki so v bližini aeroplana zažareli in se nato z glasnim pokom razleteli, da se je vsakikrat zamajal tudi aeroplan.

Aeroplan je bil nad Solano okrajem v Californiji, ko so nenadoma pričeli leteti meteorji. Kosi meteorja so frčali okoli areoplana kot krogle iz lovske puške. Enkrat se je velik meteor razletel tako blizu aeroplana, da je pilot Archie Anderson moral premeniti smer. Meteor je z velikim žarjenjem treščil na tla.

Ko je Anderson prispel na letališče Oakland, je nenavadni pojav prijavil oblastim. Z aeroplanom se je peljalo 13 potnikov.

Ravnatelj Chabot observatorija, dr. Earle B. Linsley, je rekel. da "dež" meteorjev ni nič nenavadnega in da so taki meteorji ostanki "nebeškega potnika", ki je zašel v območje zemlje, ki ga je potegnila na sebe.

Cambridge, Mass., 28. sept. Meteorji so padali na najmanj petih krajih države Masssachussetts in so posledica velikega meteorja, katerega so ljudje opazili pri belem dnevu po vseh New England državah.

Najden pa je bil samo en meteorit iz kamna in kovine. Padel je na zemljo v Salisbury Beach in je zgrešil skupino delavcev samo za 100 čevljev.

Oo drugih meteoritih poročajo, da so padli v vodo blizu Lynn ter ob obrežju Hingham.

Geoffrey D. Perrin in James Loomis, ki sta videla meteorit blizu Plymoutha, pravita, da je izgledal tako velik kot hiša in je žarel bolj kot solnce ter za seboj puščal plamen in dim.

HAUPTMANN SE JE HOTEL USMRTITI

Richard Bruno Hauptmann, ki je obtožen, da je izsilil od col. Lindbergha petdeset tisoč dolarjev, se izza včerajšnjega dne nahaja še pod strožjim nadzorstvom.

Včeraj so opazili, da je nenadoma zmanjkalo žlice, s katero je obedoval. Celico so natančno preiskali ter našli v stranišču žlico, prelomljeno na štiri kose. Vse štiri kose je Hauptmann ostro nabrusil ob železni postelji.

Zaenkrat je uganka, če si je nameraval s tem "orožjem" vzeti življenje ali se ga je skušal poslužiti pri morebitnem begu.

"SVETA VOJNA" V ALŽIRU

Arabci niso zadovoljni s francosko vlado.— Njihove državljanske pravice so omejene.

Alžir, Alžir, 28. septembra. Francoske kolonijalne oblasti se boje "svete vojne" Arabcev proti tujemu gospodstvu v severni Afriki in Mali Aziji. Odkar je 5. avgusta prišlo v Constatine v Alžiru do krvavih izgredov je nezadovoljstvo posebno v Alžiru naraščalo in je sedaj doseglo svoj vrhunec, in ga ni mogoče smatrati samo za savraštvo proti židom. Protisemitske demonstracije so samo predigra Arabcev proti tujemu gospodstvu.

Vir vse nezadovoljnosti je v tem, da Arabci, ki tvorijo devet desetin prebivalstva Alžira, nimajo popolnih državljanskih pravic. Francoskega državljanstva ne morejo dobiti, dokler se ne odrečejo nekaterim predpisom svoje vere. Židi pa, katerih verske postave niso v nasprotju s francoskimi postavami, morejo brez vsake ovire postati francoski državljani. Aarbske pravice so omejene samo na krajevne uprave, pri kateri more biti udeležen vsakdo, ki se vpiše v volilni imenik. Izobrazba Arabcev pa je na tako nizki stopnji, da pomena te določbe ne razumejo, vsled česar se le malokdo poslužuje te pravice.

Voditelj arabskega gibanja za neodvisnost je Emil Kaleb, sin Abdel-Kaderja, ki se je trdovratno boril proti francoskemu gospodstvu in je bil leta 1847 premagan.

DR. RINTELEN ŠE BOLAN

Dunaj, Avstrija, 27. septembra. — Dr. Anton Rintelen, katerega so hoteli naziji po vstaji 25. julija postaviti za kanclera, je še vedno v neki dunajski bolnišnici, kamor je bil prepeljan, ko se je po aretaciji hotel usmrtiti.

Dr. Rintelen je deloma ohromel in njegovo duševno stanje je vsled strela v prsi tako slabo, da ga zdravniki še vedno preiskujejo. Zaslišati ga do sedaj ni mogel še nikdo, ker zdravniki tega ne dovolijo.

Vsled tega najbrže ne bo nikdar poklican pred vojaško sodišče, ki je že mnogo nazijev obsodilo na smrt ali pa na dosmrtno ječo. Vsi obtoženi so se zagovarjali, da so se odzvali Rintelenovemu klicu, ko so nastopili proti sedanji vladi.

Revolucijonarni socijalisti so napadli heimwehrove barake v Mariahilf okraju Dunaja ter odnesli veliko množino pušk in municije. Policija je aretirala 15 socijalistov ter jim odvzela pokradeno orožje.

ZA VARNOST AVSTRIJE

Ženeva, Švica, 28. septembra. — Francija in Anglija sta prišli do sporazuma, da se pridružita Italiji v izjavi, ki jamči Avstriji neodvisnost.

KONGRESNIKI DELAJO TUDI V DEPRESIJI VELIKE DOBIČKE

WASHINGTON, D. C., 28. septembra. — V svojem članku, ki ga bo objavil v magazinu Collier's, dolži poljedelski tajnik Wallace mogočne sile v kongresu, v trgovskem svetu in pri časnikarstvu pohlepa po denarju in proti temu zlu se mora po njegovem zatrdilu boriti Bela hiša.

Wallace pravi, da so prav posebno nekateri kongresniki v tem oziru z vso vnemo na delu. Wallace pravi, da je mnogo mož v vladni službi, ki skušajo v "kratkem obratu sreče" obogateti.

"Nekateri med temi možmi", pravi Wallace, "znajo obrniti svoja jadra tako naglo, da morejo napraviti dobiček tudi v času depresije ravno tako kot v času prosperitete. To so hijene, ki se debelijo na račune človeške nesreče. Nekateri imajo svoje premoženje tako gibljivo, da ga morejo gnalo prenesti iz ene dežele v drugo. V času inflacije hitro naložé svoj denar v življenjske potrebščine.

"Govorijo o manjših dohodninskih davkih, o manjšem vmeševanju vlade v trgovski svet, toda nimajo temeljnega smisla za dolgo prosperiteto dežele".

Wallacejev članek je del prihodnje njegove knjige "The Challenge to Liberty", ki je bila ravnokar izdana in je v odlomkih bila priobčena v newyorškem listu Saturday Evening Post.

Hooverjeva knjiga izjavlja, da je narodovo delo po vladnih predpisih nasprotno svobodi. Po njegovem mnenju je človek svoboden, ako služi, izdaja, hrani si nabira bogastvo.

Wallace pravi dalje, da postavna tatvina tarifov dela narodu Združenih držav več škode, kot vse oblike ropanja.

"Ako bi bila znana vsa resnica", pravi Wallace, "kako so se velike korporacije posluževale vladnega vpliva, narodovo ogorčenje ne bi poznalo meje".

S tem se je pričel z ozirom na New Deal velik boj, v katerega bodo posegli politiki in kongresniki, katerim je več za njihov lastni žep, kot pa za dobrobit naroda.

SAN MARTIN JE ODPOTOVAL

Bivši kubanski predsednik je odpotoval iz Havane. — Na Kubi ni bil varen življenja.

Havana, Kuba, 28. septembra. — Da se zavaruje proti svojim političnim sovražnikom, se je bivši kubanski predsednik dr. Ramon Grau San Martin z areoplanom Pan-American Air Line odpeljal iz Havane v Miami, Fla. V njegovem spremstvu je sedem članov njegove družine. Cela družba je srečno dospela v ameriško kopališče.

Po njegovem odhodu je izvrševalni odbor njegove politične stranke. "Autenthicos" podal izjavo, ki pravi, da je stranka svojemu voditelju svetovala, da odpotuje iz dežele. Glavni odbor stranke je prejel obvestilo, da je življenje bivšega predsednika v nevarnosti.

Ob času njegovega odhoda je bila kubanska armada za petami njegovim političnim pristašem. Več njegovih pristašev je bilo aretiranih. Povod za aretacije so bili razglasi, ki so bili nalepljeni po vseh ulicah in ki so razglašali konec vojaške vlade na Kubi. Ti razglasi nosijo podpis "Authenticos".

V Miami je rekel dr. Ramon Grau San Martin, ki je bil od lanske jeseni pa do letošnje pomladi na čelu kubanske vlade: "Kuba ne bo prej prišla do miru, dokler ni zlomljena vojaška diktatura obersta Fulgencio Batiste".

ITALIJANKE IZGUBILE DELO

Rim, Italija, 28. septembra. Ker zahteva Mussolini za Italijo več otrok, je ukazal, da morajo vsa dekleta, ki so sposobna za možitev, pustiti svoje delo.

Posledica tega bo, kot določa il duce, da si bo vsaka morala poiskati moža.

Ravno tako zahteva Mussolini, da mora vsak samec, ki išče državno službo, obljubiti, da se bo v kratkem poročil. Ravno tako bo naročil privatnim industrijam, da stavijo na svoje uslužbence isto zahtevo.

Ker bodo dekleta, ki ne podpirajo svojih ljudi, izgubile delo, bo na njihova mesta prišlo več moških.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ŽRTVE VIHARJA NA JAPONSKEM

Tokio, Japonska, 27. sept. — Japonski Rdeči križ naznanja, da je sovjetski Rdeči križ nakazal 100,000 jenov v pomoč prebivalstvu, ki je občutilo veliko škodo vsled zadnjega viharja.

BEG PRED KITAJSKIMI KOMUNISTI

Shanghaj, Kitajska, 28. septembra. — Po poročilih iz Cing-Cinga vsi tujci trumoma beže pred napredujočimi kitajskimi komunisti iz krajev osrednje Kitajse.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da bitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—3878

DOPISI IN OGLASI

Mednekaterimi dopisniki (ne samo našimi, pač pa tudi pri drugih slovenskih listih isto opažamo) se je razpasla čudna navada: enostavno ne poznajo oziroma nočejo poznati razločka med dopisom in oglasom.

Pravilen dopis se nanaša na razmere v naselbini ali na kakšno drugo stvar, ki je več ali manj splošnega pomena, dočim je namen oglasa vzbuditi v čitateljih zanimanje za kakšen predmet, blago, zemljišče itd., in v slučaju, ki ga imamo mi v mislih, tudi zanimanje za to ali ono prireditev, veselico oziroma zabavo.

Ako je list neodvisen, ima samo dvoje virov dohodkov: naročnino in oglase.

Koliko zares neodvisnih slovenskih listov je v Ameriki, ne bomo na tem mestu razpravljali, rečemo le toliko, da je "Glas Naroda" eden v njihovem pičlem številu.

Naročnina in plačani oglasi so mu edini dohodki. In baš zato smo sklenili potegniti natančno mejo med dopisom in oglasom.

Vse novice in druga poročila iz naselbin z veseljem brezplačno objavimo. In če ni drugače, priporočimo v dopisu v par vrsticah tudi slovensko veselico oziroma kakšno drugo prireditev, ki jo dopisnik priporoča.

Nikakor nam pa ne kaže brezplačno objavljati v celoti dopisov, čijih trideset odstotkov vsebine sodi v oglasni del.

Napačno je tudi naziranje, da je uredništvo primorano objaviti vsak dopis, ki ga pošlje naročnik.

S tem, da naročnik plača naročnino, dokaže, da ga list zanima, naša dolžnost je pa, da mu ga potom pošte pravilno točno dostavljamo. Kaj naj bo v listu brezplačno objavljeno in kaj ne, pa urednik odloči, ne pa dopisnik.

Tako je pri "Glasu Naroda", ki je neodvisen in nepristranski, in tako je še celo pri glasilih naših podpornih organizacij, ki so faktična lastnina članov.

Pa naj pošlje član v glasilo te one svobodomiselne bratovščine dopis, v katerem bo na dolgo in široko priporočal naprimer cerkveni piknik ali veselico. Najbrž bo zastonj čakal objave.

Ali naj pošlje v katoliško glasilo v obliki dopisa par priporočil, naj bo "udeležba na tej ai oni svobodomiselni prireditvi polnoštevilna", se bo kaj kmalu prepričal, kako malo besede ima v glasilu, četudi ga je prisiljen vzdrževati.

Da ne bo nobene zmote, je treba pojasniti, da imajo takozvane katoliške organizacije procentualno skoro istotako veliko število versko-mlačnih članov, kot imajo takoimenovane napredne organizacije pobožnjakov in praktičnih katoličanov.

Pred dvajsetimi ali tridesetimi leti je bilo mogoče drugače nego je danes. Toda danes je tako.

Torej če niti član pri glasilu svoje organizacije nima pravice, ki si jo s precejšnjim razlogom lasti, ne bodo vendar naročniki zahtevali, da bi Glas Naroda brezplačno objavljal zahvale, vabila in priporočila, ki se več ali manj spretno skrivajo pod naslovom "dopis".

Uredništvo je vsledtega sklenilo, da bo zanaprej izpustilo vse, kar spada pravzaprav med oglase.

Rade volje bo pa vsak oglas za slovensko društveno prireditev toplo in brezplačno priporočilo v posebni koloni.

HITLER — RIMSKI CESAR

Berlinski korespondent "Evening Standarda" poroča svojemu listu, da so častilci Hitlerja pri zaključku norimberškega kongresa narodno-socijalistične stranke sklenili ponuditi Hitlerju krono svetega rimskega cesarstva nemške narodnosti. Po načrtu teh častilcev naj bi se Hitler ne smatral za naslednika Viljema II., ampak za naslednika rimskih cesarjev nemških dežel.

Iz Slovenije.

Mehmeda so kar slekli.

Mali kanzenski senat je sodil 3 bosanske vlomilce, ki imajo najbrž drugače še več vlomov na vesti, a jih njim ne morejo dokazati Državni tožilec je obtožil 26-letnega delavca Velago Mehmeda Bektaševiča in njegovega 33-letnega brata Mehmeda Bektaševiča ter 25-letnega Džamila Hajdeničo, da so 29. maja letos po noči vlomili v stanovanje Alojzije in Frana Pleško v Rožni dolini ter odnesli bogat plen. Oba brata Mehmed in Velago pa sta dalje obtožena, da sta tri dni poprej vlomila v Unajnarjih pri posetnici Frančiški Bratuna, kakor tudi pri posestniku Mikušu v Mali Nogi pri Litiji

Po velikem vlomu pri Pleškovih so jo vsi trije popihali iz Ljubljane. Sedli so na dolenjski vlak, se skrili v samoten kupe z namenom, da pridedejo do Karlovca. Pri Novem mestu so orožniki kontrolirali potnike, vsi trije so bili sumljivi. Napovedali so jim aretacijo. Skušali so z vlaka poskakati, posrečilo se je to samo tretjemu Džamilu, ki so ga pa 1. junija tudi prijeli.

Pred malim senatom so vsi inkrimirane vloge prostodušno priznali. Bili so obsojeni: Velago Bektaševič na 1 leto in 8 mesecev ječe, brat Mehmed na 1 leto in 9 mesecev ječe, zadnji Džamil Hajdenič pa na 1 leto strogega zapora.

Po sodbi se je oškodovana Frančiška Bratun obrnila k predsedniku: "Gospod sodnik! Naj drugi sleče suknjič... To je suknjič mojega očeta. Dobro ga poznam!... Predsednik Mehmedu: "Ali je res?" Mehmed: "Ne! Kupil sem ga!" Bratunova: "Tudi telovnik je očetov. Tudi hlače! Naj se kar sleče! Tudi naramnice so očetove!" Bratunova je pobrala suknjič, telovnik in naramnice, pustila pa je obsojencu hlače. Mehmed je nato predsedniku priznali: — Res je. Ukradel sem vse. — V jetnišnici so Mehmedu slekli še hlače in ga oblekli v kaznilniško uniformo.

Po obsodbi na vešala — na poti v svobodo.

Veliko je bilo v Mariboru, zlasti še v krogih juristov zanimanje za razpravo glede obnove procesa proti trem obsojencem, ki jih je mariborska porota pred osmimi leti obsodila na smrt na vešalih zaradi zverinskega umora neznanega moškega, ki so ga našli v Slovenskih goricah. Oblastvom se ni posrečilo niti v dolgi dobi 14 let dognato, kdo je umorjenec, pač pa so na podlagi ljudske govorice kmalu prišli na zatožno klop kočarji Markuzijevi iz Drvanje v Slovenskih goricah.

Leta 1921 jim sodišče ni moglo dokazati krivde in so bili izpuščeni na svobodo. Ker pa ljudje niso prenehali s sumničenjem, so morali Ivan in Josip Markuzi, posestnik Miha Zamljič in Ivanova žena Ana Markuzi pred porotnike. Razprava je bila leta 1927 in je trajala ves dan. Porotniki so takrat spoznali vse štiri obsojence soglasno za krive in je bil obsojen Ivan na smrt vešalih, Josip Markuzi in Ivan Zemljič pa na dosmrtno ječo, a žena Ona na tri leta težke ječe. Po obsodbi je državno tožilstvo vložilo ničnostno pritožbo in je stol sedmorice spremenil tudi dosmrtno ječo za Josipa Markuzija in Ivana Zemljiča v smrt na vešalih.

Strašne smrti je trojico rešila samo kraljeva pomilostitev. Zastopnik vseh treh obsojencev, odvetnik dr. Komavil, pa ni miroval. Vsi trije še danes zatrjujejo, da so nedolžni glede umora. Odvetnik je zbral v teku osmih let ogromno dokaznega gradiva. Zaslišal je veliko število prič in je na podlagi vsega tega predlagal obnovitev pri okrožnem sodišču v Mariboru. Zvedel je bil tudi, da so ljudje osumili umora nekega znanega nasilneža in pretepača Vincenca Kurnika, ki je pred tremi leti umrl. Govorili so, da je na smrtni postelji zahteval orožnike in hotel izdati neko skrivnost. Orožniki niso prišli in tako je Kurnik odnesel skrivnost s seboj v grob.

Mariborsko sodišče je po 8 letih ugodilo obnovitvenemu predlogu odvetnika dr. Komavlija. Dokazilni razpravi je predsedoval okrožni sodnik Zemljič, votanta sta pa bila dr. Kotnik in dr. Kolšek. Slednji je podal obširen, temeljit, 6 ur trajajoč referat. Navzoč je bil seveda tudi državni tožilec dr. Hojnik, a razpravi so prisostvovali odvetnik dr. Komavli in vsi trije obsojenci: brata Ivan in Josip Markuzi in Miha Zemljič. Razprava je bila obenem revizija o verodostojnosti prič. Po končanem referatu dr. Kolška in po pledoajejih zastopnika obtožencev dr. Komavlija in državnega tožilca dr. Hojnika se je senat podal k seji, ki je trajala precej dolgo.

Napeto so čakali vsi navzoči, zlasti obsojenci in branitelj na rezultat. Grobna tišina je bila v razpravni dvorani, ko se je pojavil predsednik senata sodnik Zemljič in razglasil, da je okrožno sodišče dopustilo obnovitev zaradi tega, ker dvomi v verodostojnosti prič in ker so se pojavili novi momenti, ki utegnejo dokazati nedolžnost vseh treh obsojencev.

Obupanci na begu iz življenja.

Iz Maribora poročajo 18. septembra: V epidemiji strašnih samomorov ne zaostaja Maribor prav nič za Ljubljano in drugimi mesti. Poročali smo, da se je v nedeljo obesil mlad abiturient učiteljišča in da je drugo jutro skočil pod vlak mlad trgovski poslovodja. Niso še pokopali obeh žrtev obupa, že je v ponedeljek zvečer šla v strašno smrt 17-letna lasničarka vajenka Dragica Forstneričeva iz Studencev pri Mariboru.

Dragica se je pred kratkim hudo zaljubila v nekega fanta iz Maribora. Lasničarske obrti se je učila pri mojstru Kosmu. Bila je pod zelo strogim nadzorstvom svojih staršev in je morala biti vedno ob določeni uri domov. Zadnje čase pa sta prišla s fantom najbrže navskriž, kar jo je silno potrlo. Okrog 20. sinoči so jo videli še nekateri ljudje ko je hodila ob koroški progi, pa so mislili, da čaka na svojega izvoljenca. Toda nesrečna Dragica je čakala na smrt. Ko je kmalu po 20. uri privozil osebni vlak, se je vrgla pod kolesa težke lokomotive, ki so jo popolnoma razmesarila. Nikdo ni opazil njenega groznega dejanja in nikdo ni bil priča njene strašne smrti. Šele drugo jutro jo je našel oglednik proge, ki je prestrašen obvestil studenške orožnike o grozni najdbi. Glava in del trupla je ležala na eni strani tira, ostali udi pa so bili raztreseni daleč po progi. Za žalostni dogodek so zvedeli tudi Forstneričevi, ki so takoj slutili najhujše. Prepričati so se morali, da jih temne slutnje niso varale.

V noči od nedelje na ponedeljek se je obesil v kleti svoje hiše 45-letni cestar Alojzij Zorec iz Rogoznice pri Ptuju. Ker ga zjutraj ni bilo nič na izpregled, so domači takoj slutili nesrečo in ga pričeli iskati. Našli so ga kmalu v kleti. Z eno roko se je držal za vrv, kar da misliti, da se je hotel najbrže v zadnjem trenutku še rešiti, vendar je bilo prepozno.

Vzrok njegovega obupa ni znan.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.80	Din. 100	Za $ 9.35	Lir 100
$ 5.35	Din. 200	$18.25	Lir 200
$ 7.50	Din. 300	$44.60	Lir 500
$12.25	Din. 500	$88.20	Lir 1000
$24.35	Din. 1000	$176.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo $ 5.— morate poslati		$ 5.75
$10.—	" "	$10.85
$15.—	" "	$16.—
$20.—	" "	$21.—
$40.—	" "	$41.25
$50.—	" "	$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino $1.—.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

SLABA VEST.

Vsak človek ima včasi slabo vest. Tudi jaz nisem brez nje.

Ko sem se zadnjič vozil z vlakom proti domu, zdi se mi, da je bil ponedeljek, sem se poglobil v gorostasno časniško poročilo o policistu-roparju, ki je kar v uniformi in s pištolo v rokah ustavljal poštene ljudi ter jim po bankah, železnicah, cestah in vsepovsod ropal korajžo, denar in drugo premoženje. Nenadoma opazim z levim očesom pred seboj višnjevo uniformo, zlato-oportan rokav, pred nosom pa zaduham in ugledam svitlo pištolco. Kvišku sem planil in obe roki dvignil, kot se pač spodobi človeku v takem slučaju.

Pa ni bil niti ropar niti policman, pač pa le konduktor, ki mi je prišel karto preščipnit. Ustrašil sem se pa vendarle. Čemu sem planil kvišku? Vsled strahu? Nikakor ne. Če bi stal namesto konduktorja pred menoj ropar bi mi ne mogel ničesar vzeti.

Bila je pač neke čudne vrste slaba vest.

Ako mi prihaja policman nasproti, se sicer zavedam popolne nedolžnosti in absolutne nekrivde v vseh kriminalnih zadevah, vendar se mi nehote porodi v glavi misel: — Kaj, če bi me kar tako zlepa pograbil in vprašal, kako je bilo s to ali ono stvarjo?

Ustrašim se tudi, če pride neznan človek v uredništvo in vpraša: — Kateri je Peter Zgaga?

Čisto vest imam skozinskoz, obenem sem pa trdno prepričan, da mi neznanec ni dolarjev prinesel.

Tudi ženska nisem ničkaj vesel. Kadarkoli katera privrši skozi vrata, zlezem dobesedno v dve gubi ter se navidez poglobim v globoke misli, ki pa niso prav nič globoke, ampak so naslednje: — No, kaj bo pa ta? Ali sem jo že kdaj videl? Da, enkrat že. Toda kje? V družbi? Samo? Ali je že davno tega? Da, davno je že. In v družbi sva se seznanila. To je allright. Ne bo nič hudega, Zgaga.

Bolj nerodno je, če se spomnim, da sem jo videl pred kratkim in samo. Si je pač treba pomagati. Se že dobi kakšen izgovor.

Težavno je, če se ne spomnim njenega imena, in ne vem, če sva se vikala ali tikala, ko sva se poslovila.

Najhuje je pa, če začne preveč siliti s poroko, češ, da ni mislila tako in da tako ne bo šlo. Pri tem ponosno in samozavestno pravi, da ima neko dobro prijateljico, ki prav od blizu pozna nekega politika, in da so še postave na svetu.

V takem slučaju je najbolje reči, da si oženjen. Toda to ji moraš prej povedati, ne pozneje. Kajti, če ji pozneje poveš, je že prepozno.

Nič kaj povšeči mi niso neznani majhni otroci, ki stezajo roke proti meni in blebetajo: Papa! Papa!

Človek se nehote strese, in po glavi šinejo z bliskovito naglico misli:

— Nak, saj ni mogoče. Saj ji je mož neprestano za petami. Saj je niti za hip ne pusti izpred oči. Otrok je premlad, in ne ve, kaj klepeče. Otrok se moti.

Mogoče so vse te blodnje posledice pregloboke zamišljenosti? In če sem iznenada iz zamišljenosti predramljen, mi je tako kot da bi me kdo sunkoma zbudil iz globokega spanja.

Vse take misli so brez podlage in so plod slabe vesti.

Moja vest je sicer čista, toda vendar, vendar...

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

KRATKA DNEVNA ZGODBA

V. HILLE:

TINTORERO

"To je pa že preneumno! Tu mi piše naš Benito, ki smo ga bili poslali v Limo, da bi napravil zaključke za kineško skorjo, da je v Pernambuki zbolel na rumeni mrzlici," mi je dejal neki dan moj šef, lastnik velike eksportne tvrdke v Lizaboni.

"Če hoteče, pojdem jaz in vse uredim!" sem se ponudil.

Takoj je pristal.

Šel sem na pot. Vse sem dobro opravil. Kar laskal sem si, da so vsi ti ugodni zaključki samo moja zasluga.

Callao je limsko pristanišče. Mesto Lima je še kakih 20 km oddaljeno od njega. Po magahalski liniji ni bila pot preveč prijetna, zato sem se želel zdaj vrniti čez San Francisco v New York. Ta pot je pa trajala po morju najmanj 14 dni več. Zato sem brzojavil gospodarju in ga vprašal, če se smem nekoliko kesneje vrniti domov. Že drugi dan sem prejel presenetljiv odgovor, da imam tri mesece dopusta in še posebno nagrado 500 milreisov.

Zelo sem bil vesel. O zvezi s San Franciscom sem se posvetoval z nekim prijaznim francoskim restavraterjem. — Svetoval mi je, naj si dobim v Callao ladjo, češ da vozijo redni parniki samo vsakih štirinajst dni, a zadnji je odpeljal ravno pred dvema dnevoma. Opozoril me je tudi, naj bom previden in se temeljito domenim zaradi oskrbe in prevoznine, kajti sicer me bo kapitan pošteno ustrojil ali mi bo pa dajal tako hrano, da bom prišel na suho živ skelet.

Slušal sem ga. Res sem dobil kmalu nekega kapitana v beznici ob morju. Svojo ladjo je imel zasidrano daleč od kraja. Kmalu sva se zedinila. Dejal mi je, da mi pošlje zjutraj svojega Jozeja, na katerega se lahko brez skrbi zanesem, in ta me bo varno prepeljal na ladjo.

Ko sem ga vprašal, zakaj ni pristal v pristanišču, mi je odvrnil, da se boji za mornarje, ki so tod doma in bi mu pobegnili, preden dovrše obvezno pot. Iz ladje si pa ne upajo tako daleč, ker se boje morskih volkov, ki jih je vse polno tod okoli.

Drugo jutro je pristal Joze na določenem kraju. Bil je mestic, sin Indijanca in belke. Njegov čoln je bil kaj preprost, izdolben iz drevesnega debla.

Sedel sem vanj in takoj sva odrinila.

Ko sva nekaj časa plula, sem se ozrl in zagledal za seboj dve senci. Bila dva ogromna morska volkova, ki sta prežala na naju.

Vzel sem iz žepa steklenico ruma, napravil krepek požirek. in jo potem ponudil Jozeju. Ta je vlil skoraj vso tekočino v grlo.

Vrgel sem steklenico v morje. Takoj se je tik najinega čolna prikazala ogromna glava in zagledal sem široko žrelo, ki je takoj spet izginilo.

"To je tintorero," je dejal mešanec. "Tintorero je kralj moskih volkov. Drugi volkovi čakajo, da jim voda sama donaša hrano. Tintorero je drugačen. Ako bi bila zdajle noč, naju takoj napade."

"Kdaj dospeva do barke?"

"V pol uri. Ali se bojite rib? Volkov sem srečal že najmanj sto. Če me le dobro zagledajo, že pobegnejo."

"Kako srečali? Kajne, v čolnu?"

"O, kaj še! Kdor pozna morskega volka, mu ni nevaren. — Uleže se na hrbet, da pograbi žrtev. In kdor zna ujeti priložnost, ga lahko tedaj zabode in mu prepara trebuh. Zver slabo vidi. Le paziti morate, da vas ne udari z repom. A tintorero je nekaj drugega, nevarnejšega. Tintorero ima pamet kakor človek."

Molče sem ga poslušal.

"Da, da, tintorera malokdo premaga. Jaz sem dva pokončal."

Razpel je srajco in pokazal na prsih vtetovirani dve ribi in zraven nekaj črk.

"Kaj pomenijo te črke?" sem ga vprašal.

Beseda nad zgornjo ribo se glasi: "Capataz," kar pomeni toliko kakor paznik. Ali ste že slišali o otoku Cerralbo?"

"Še nikoli ne."

"Peljali se bomo mimo, ko pojdemo proti Frisku. Pokažem vam ga. Tam sem jaz doma. Velike plasti školjk bisernic so v tistem morju. Četrt ure odtod leži otoček Espiritu Santo. Vsi ribiči biserov so ondi doma, stanujejo med poletnimi meseci na Cerralbu. Skladi bisernic so vladna last. Potapljači dobivajo samo plačo za svoje delo. V čolnih se vozijo k bisernim plastem in se spuščajo po 20—30 krat na dan v morje. Zvečer oddajajo najdeno biserje v Cerralbu. Seveda marsikdo kakšen biser zataji. Zato so potapljači razdeljeni po oddelkih, obstoječih iz desetih potapljačev. Vsak oddelek ima svojega paznika, ki gleda, da kdo česa ne ukrade in da potapljačev ne napade tintorero. kajti drugi morski volkovi niso za nas, ki poznamo njih navade, prav nič nevarni.

"Kako ste vendar umorili tintorera?"

"Mrha je raztrgala že dva moja tovariša. Usedel sem se v svoj čoln in šel za njim kar vso noč. Zjutraj ob sončnem vzhodu so te živali lene in trudne. Ko sem opazil, da se je tintorero nagnil na stran, da bi počival, sem se mu s čolnom počasi približal in mu z bodalam razparal trebuh. Potem sem mu vrgel okoli glave vrv in ga vlekel v Cerralbo. Drugi dan sem že postal paznik."

"In kaj znači sidro poleg druge ribe in črka ob njem?"

"To je vendar beseda "Amigo", prijatelj, sidro pomeni prijateljstvo. Če ste radovedni, koliko ima to skupnega s tintoretom, pojdite in vprašajte alkada na Espiritu Santo, ki mi je vtetoviral to znamenje. Povedal vam bo, da sem ubil tintorera, da bi rešil dobrega prijatelja.

"Hej" je zarjul in sunil čolnič, da je kar skočil več metrov naprej.

Tintorero je bil namreč tako blizu naju, da bi ga bilo lahko dosegla z veslom.

"Za božjo voljo!" sem preplašen prosil čolnarja. Zdaj mi je bilo žal, da sem se spustil na to nevarno pot.

Joze je zmajal z glavo:

"To bi bilo popolnoma narobe. Ko bi videl, da beživa, bi bil takoj za nama. Rajši ga bova prepodila."

Okrenil je čoln proti zverini, ki je res takoj pobegnila.

Ponudil sem mu cigarnico.

Vzel si je dve smotki in mi rekel:

Če mi daste še steklenico ruma, vas oprostim vseh morskih volkov in jih pokoljem kolikor hočete!"

"Čujte! V kovčegu imam še steklenco ruma. Dobite jo, ko prideva na ladjo. Samo povejte mi, kako ste ubili drugega tintorera."

"Prav! Povem vam. Veste. alkal je pravi osel, sicer bi mi vžgal druga znamenja, kakor jih je v resnici!

Fernando! No, prav lahko sem ga prenašal. Če dva konja žreta več mesecev iz enih jasli, se sčasoma privadita drug na drugega.

Neki dan sva skupaj trgala školjke. Videl sem, kako je nekaj vteknil v usta. Takoj sem vedel, da je biser. Tedaj še nisem bil paznik. Rekel sem mu:

"Pridi zvečer v mojo kolibo, bova biser skupaj pogledala."

Videl sem, da mu ni všeč, ker sem ga videl. Toda kaj je hotel? Vedel je, da izgubi kruh, če ga naznanim. In res je prišel. Biser, ki ga je obdržal, ni bil posebno velik, toda tako čist, kakor najčistejša studenčnica.

"Prodam ga, a izkupiček si bova delila," je rekel Fernando.

"Ne! Biser je tvoj. Prija-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

MATI MORA UMRETI

Edmonton, Alta., Kanada, 27. septembra. — Mrs. Dina Dranchuck, ki je stara 38 let in mati dveh sinov, ki sta stara 6 in 13 let, bo 12. decembra obešena, ker je umorila svojega moža.

DEBELI LJUDJE SO BOLJ ZDRAVI

V angleški medicinski smotri "The Lancet", objavlja dr. Traedgold, član kraljevega letalskega zbora, rezultate svojih preiskav na velikem številu letalskih rekrutov. Iz teh preiskav je razvidno, da imajo ljudje s prekomerno težo večjo odpornost proti nelezljivim boleznim in da so manj izpostavljeni raznim živčnim in duševnim boleznim nego suhci. Debeluhi prenašajo tudi lažje razne telesne in duševne napore ter so v sportnem pogledu zmogljivejši.

Po drugi strani je videti iz statističnih podatkov za angleški letalski korpus, da narašča z manjšo težo verjetnost, da bodo rekruti zaradi bolezni ali premajhne odpornosti kmalu ostavili vojsko. Nadalje je dr. Treadgold ugotovil, da ima tudi najboljši vojaški trening razmeroma le malo vpilva na telesno težo. Suhci ostanejo suhci, debeluhi pa izgube le malo svoje teže. Treadgold trdi na podlagi znanstvenih raziskav tedaj prav tisto, kar so si debeluhi že tako dolgo želeli slišati: Debelost je zdravje, shujševalni poskusi pa so ne samo nesmiselni, temveč celo škodljivi.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobili koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in kitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodiši prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KAKO NARODI JEDO

Odkar so ljudje na svetu, so jedi dajali značaj skupne zadeve in ni čudno, da so v tem pogledu izobličili neke posebnosti in predpise, ki so postali šega. Razlikujemo tu lahko pred vsem dva velika kulturna kroga, ki bi ju laho imenovali evropski in vzhodnjaški.

V evropskem področju je prevladoval vedno matriarhalni sistem, ki bi ne mogel pojmiti, da bi žena in hči ne smeli sedeti pri skupni mizi.

Na vzhodu pa prevladuje patriarhat, pojedin se tu udeležujejo samo moški, ženske pa jim le strežejo. Po gostiji se laho nasitijo z drobtinami in ostanki, ki so padli "gospodarjem" z mize.

V tem je bistvo vsega skupnega uživanja namiznih dobrot, dočim igrata vnanja izpopolnitev zadevnega orodja in večje ali manjše razkošje le podrejeno vlogo.

Še mnogo stoletij po našem štetju so ljudje skoraj povsodi jedli s prsti in so posamezne porcije pripravljali tudi tako, da ni bilo treba nikomur biti neroden Od ljudstva do ljudstva pa so se razvili še posebni običaji, ki naj bi nekako standardizirali dobro vedenje pri mizi. A to dobro vedenje razumejo pojedina ljudstva seveda precej po svoje. Dočim imajo Kibujci v vzhodni Afriki predpisano navado, da se po gostiji medsebojno bijejo po glavah s kostmi, ki so ostale od mesa, predpisuje arabska navada spet to, da moraš med jedjo uživati tudi glasbo in ples žensk. Na Kavkazu drgnejo ženske tilnike in čela svojih zapovednikov s hladilnimi dišečimi vodicami, da lažje prenašajo napor pirovanja. Med Evropejci je spet ženski kot gospodarici hiše določeno častno mesto pri mizi. In to je glavo. Ves vnanji bliščs srebrom, damastom, cvetlicami in dovršenimi oblikami ne more nadomestiti tega, kar človeku ni dano v njegovi notranjosti.

Najlepše vidimo to, če si ogledamo navade pri mizi, ki so se ohranile še tu in tam na deželi, med kmeti, prav iz začetkov naše civilizacije. Tu izmolijo najprvo molitev pred jedjo in jedo potem moški in ženske iz iste sklede. Enakomerno gre ta iz rok v roke ali pa zajame vsak po redu iz nje, se da bi pri tem kazal živalskega poželjenja. Nihče ne more trditi, da bi v tem najpreprostejšem načinu ne bila visoka kultura.

OBČEVANJE S SITNIMI

Nervozne osebe so za vse napake, ki jih lahko napravimo v občevanju z ljudmi. dvakrat občutljivejše, zato je dobro, da so zapomniš sledenjih naslednja pravila:

Izogibaj se očitkov! Kakor jih takšne osebe rade delajo, tako slabo jih prenašajo. Koristijo nič, pač pa škodujejejo, zato jih rajši opusti. "Nemi očitki" so v ostalem še slabši nego izgovorjeni.

Nikar se ne daj spraviti v afekt po vznemirjenju nervozne osebe. Opravi vse z mirno vedrostjo.

Ne daj nervoznežu čakati.

Ne zahtevaj od njega nobenih obljub. S tem ga obremeniš, da mu napraviš življenje težje in končno — ne izpolni nobene obljube.

Ne sprejmi od nervoznega človeka nobenih uslug. Prav gotovo ti jih bo kdaj ob kakšni priliki vrgel v obraz. A še važnejše je, da mu sam ne daš prii do prepričanja, da si ti oseba, ki mu lahko pomaga.

Ne kaži nervoznemu človeko nikoli svojih slabosti. Prav gotovo bo nekoč poskusil, da te tam smrtno zadene.

Nervoznež mora imeti občutek, da si močan in siguren. Če čutiš, da bi utegnil postati šibak, se rajši umakni.

Ne kaži nervozniku, da veš za njegove slabosti in nervoznosti. Spravi ga z nevsiljivo hvalo pokonci.

Vsa pravila za občevanje z nervoznimi osebami, kakor sploh z ljudmi, se dado stisniti v stavek: "Bodi samemu sebi in vsem blazniški čuvaj".

Kako se napravi iz neformalnega obeda gostija.

Dandanes lahko greste v katerokoli trgovino v sosešćini, kjer si lahko nabavite zanimive vrčke za pivo, pisane čase in krožnike ter par izrezljanih podstavkov, pa ste že precej dobro pripravljeni za male gostje, ki jih vaši prijatelji ne bodo mogli prehvaliti.

Pogrnite mizo, dodajte prtu primerne prtiče, pa bodo neformalni obedi postali čarobna gostija.

Posode seveda ne smejo biti prazne, kajti že star pregovor pravi, da "oči ne nasitijo človeka".

Nekega popoldne sem obiskala staro prijateljico, ki me je silila, naj ostanem pri večerji. Ona mi je navdahnila misel glede zanimve namizne posode. Rekla je, da je vse skupaj kupila v neki bližnji trgovini ter da je ne stane več kot štiri dolarje.

Pri pripravi mize je bila istotako spretna kakor pri kuhi, in imeli smo:

Jajca po načinu Benedict
Zelena Ruppertovo pivo
Konsevirane češplje
Rahel kek Kava

Višek zanimanja je bila seveda jajčna jed, ki jo je lahko pripraviti. Če je še nikdar niste, tukaj je navodilo: na koščck toasta položite rezino kuhane šunke ali par koščkov slanine. (Irska slanina je posebno dobra). Vrh tega položite kuhano (poached) jajce. Jajce polijte s holandsko polivko. Garnirajte z vršičkom peteršilja in dajte na mizo.

Holandsko polivko je razmeroma lahko napraviti.

Vzemite pol čaše presnega masla, rmenjaka dveh jajc, žlico limonovega soka in ščepec popra.

Polovico masla, jajci in limonov sok držite v ponvi nad posodo tople (ne vrele) vode. Mešajte neprestano. Ko se maslo stopi, mu pridenite ostanek masla ter mešajte, da se strdi. Dodenite poper. To je dovolj za štiri porcije.

Povesti in Romani:

(Nadaljevanje.)

Robinzon	.50
Robinzon Crusoe	.50
Revolucija na Portugalskem	.30
Rdeča in bela vrtnica, povest	.30
Rdeča megla	.70
Slovenski šaljivec	.40
Slovenski Robinzon, trd. ves.	.75
Stric Tomova koča	.50
Sueški invalid	.35
Skozi širno Indijo	.50
Sanjska knjiga, mala	.60
Sanjska knjiga, velika	.90
Sanjska knjiga, (Arabska)	1.50
Spomini Jugoslovanskega dobrovoljca, 1914—1918	1.25
Sredozimci, trd. ves.	.60
broš.	.40
Stranote vojne	.50
Štiri smrti, 4. zv.	.35
Stanley v Afriki	.50
Spomin znanega potovalca	1.50
Stritarjeva Anthologija, broš	.80
Sisto Sesto, povest iz Abrucev	.30
Sin medvedjega lovca, Potopisni roman	.30
Študent naj bo, V. zv.	.35
Sveta Notburga	.25
Spisje, male povesti	.35
Stesosledec	.30
Sopek Samotarke	.25
Sveta noč	.30
Svetlobe in sence	1.20
Slike (Meško)	.60
Spake, humoreskm, tvda ves.	.90

SHAKESPEAREVA DELA:

Machbet, trdo vez.	.90
broširano	.70
Othelo	.70
Sen Kresne noči	.70
Slovenski pisatelji II. zv.: Petrosno povest, Moravško cvetke, Vojvoda Pero i Perčca, Črtice	2.50
Tigrovi zobje	1.—
Tik za zvezde	.70
Tatič, (Bevk), trd. ves.	.70
Tri indijanske povesti	.30
Tunel, soc. roman	1.20
Trenutki oddiha	.80
Turki pred Dunajem	.30
Tri legende o cvetju, trd. ves.	.60
Tisoč in ena noč:	
I. svezek	1.30
II. svezek	1.40
III. svezek	1.50
3 KNJIGE SKUPAJ	3.75
Tisoč in ena noč (Rape) ves. mala izdaja	1.—
Ugrabljeni milijonar	1.20
V krempljih inkvizicije	1.30
V robstvu (Matičič)	1.25
V gorskem zakotju	.35
V oklopnjaku okrog sveta:	
1. del	.55
2. del	.90
OBA SKUPAJ	1.00
Veliki inkvizitor	1.—
Vera (Waldova), broš.	.35
Vojska na Balkanu, s slikami	.25
Vrtnar, (Rabindranath Tagore), trdo vezano	.75
broširano	.60
Volk spokornik in druge povesti	1.—
trdo vezano	1.25
Vojni, mir ali poganstvo, 1. zv.	.35
V pusti- - šla, III. zv.	.35
Vzlestin Vodnika izbrani spisi	.30
Vodnik svojemu narodu	.25
Vodnikova pratika l. 1927	.50
Vodnikova pratika l. 1928	.50
Vodniki in prepovedi	.60
Zmisel smrti	.60
Zadnje dnevi morečnega kralja	.60
Za krubom, povest	.35
Zadnja kmečka vojska	.75
Zadnja pravda, ves	.70
Zmaj iz Bosne	.70
Življenje slov. trpina, izbrani spisi Aleševec, 3. zv skupaj	1.50
Zimzelen	.20
Ženini naše Koprnele	.45
Zmote in konec gšč. Pavle	.45
Zbirka narodnih pripovedk:	
I. del	.60
II. del	.60
Znamenje Mirih (Doyle)	.50
Zgodovinske anekdote	.30
Z ognjem in mečem	3.—
Zločin in kazen:	
I. in II. zvezek	1.—
Zgodbe Napoleonovega lovarja	.60
vezana	.80
Zgodbe zdravnika Mamulka	.70
Zlati pastor	.50

ZBIRKA SLOVENSKIH POVESTI

1. zv. Vojnomir ali poganstvo	.35
2. zv. Hudo brezdno	.35
3. zv. Vesele povesti	.35
4. zv. Povesti in slike	.35
5. zv. Študent naj bo. — Nek vsakdanji kruh	.35

SPISI ZA MLADINO (GANGL)

3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 povesti	.50
4. zv. trdo vezano. Vsebuje 8 povesti	.50
5. zv. trdo vezano. Vinski brat	.50
6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 povesti	.50

Knjigarna "Glas Naroda"
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street. New York

ODMEVI ŠTRAJKA

Na sliki vidite skupino miličarjev v mestu Woonsocket, R. I., ki so tekom tekstilnegaštrajka stražili tamkajšnje tovarne. Završilo se je več vročih spopadov, v katerih je bil neki štrajkar usmrčen, štirje pa težko ranjeni.

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

44

Herder se jezno zasmeje.

— Zakaj pa ne bi hotela? Gospa markiza ne more postati vsak dan. Take lepe priložnosti moja hči pač ne bo zavrnila. Popolnoma pa je izključeno, da bi bil proti svojemu bodočemu zetu nezaupljiv. Takega razžaljenja mi ne bi nikdar odpustil.

— Saj mu tega ni treba vedeti. Pooblastite kako zaupljivo osebo, da prevzame to poizvedovanje.

Ravnatelj Herder poskoči.

— Gospod, s svojo pretirano previdnostjo morate človeka še spraviti v ogenj.

— To je samo očetova dolžnost, — vztraja Bozo.

Ravnatelj jezno zamahne z roko.

— O, pustite me v miru in mi ne pokvarite moje dobre volje, — pravi Herder ter naglo odide.

Njegova žena se v strahu oddahne.

— Vi pa imate pogum, gospod doktor. Hvaležna sem vam — o — hvala vam!

Žile na Bozovem obrazu se natezajo.

— Žal, da nisem ničesar dosegel, kot samo to, da je sedaj gospod ravnatelj na mene hud.

— To bo prešlo; mora izprevideti, da ste samo dobro mislili Meni pa ste pokazali, kako si morem poiskati pojasnila o tem markiju. V takih zadevah sem zelo nevedna, gospod doktor — ali bi mi hoteli pomagati?

— Vam sem popolnoma na razpolago, milostljiva gospa.

— Prosim, gospod doktor — v mojem imenu poizvedite o markiju vse, kar je mogoče izvedeti. Ker tega mož mož ne mara storiti, moram storiti jaz. Samo ne vem, kako bi se to naredilo.

Bozove oči zažare.

— Prepustite meni, milostljiva gospa, takoj jutri bom vse uredil. V enem tednu ali desetih dneh bomo že prejeli prvo poročilo. Do tedaj pa še ne bo nič odločenega. Samo prepovorite svojega gospoda soproga, da pred Božičem nikomur ne govori o nameravani zaroki.

— Dobro, bom napravila. In iz celega srca se vam zahvalim za vašo pomoč.

— Ne, milostljiva gospa — ne zahvaljujte se mi, kajti nisem delal popolnoma nesebično — ne morem vam povedati, kaj me je k temu sililo, da sem vašemu soprogu priporočal previdnost. Nikakor ne bi mogel prenesti, ako bi bila vaša gospodična hčerka nesrečna, — pravi razburjen.

Stara gospa ne odgovori. Nekaj časa molče sedi in Bozo se je po tem izbruhu občutkov ne upa pogledati.

Ples je bil končan in Kati se vrne ob markijevi roki.

Tedaj pa se gospa Herder globoko oddahne in pravi Bozotu in ga pri tem pogleda s svojimi dobrotljivimi očmi:

— Sedaj pa naglo prosite mojo hčer za prihodnji ples, gospod doktor, da ne boste zopet obsedeli.

Bozo začudeno pogleda v njene oči in v njih vidi, kar ga je napravilo srečnega. Sicer mu je že Daniela povedala, da mati ve o Katini ljubezni do njega in da to ljubezen odobruje. In sedaj mu je bilo to gotovo. Zato prime njeno roko in jo poljubi.

— Hvala, iskrena hvala, milostljiva gospa. Ko bi vedeli, kako so me osrečile vaše besede!

Gospa pa mu samo smeje prikima. Odgovoriti mu ne more več, kajti Kati in markij pristopita.

— O, moja krasna signorina, kako ste me s tem plesom osrečili. Plavali ste kot vila o — ta grazia — o — zelo sem očaran in vas prosim še za prihodnji ples — z drugo signorino ne morem plesati — samo z vami.

Kati pa ga samo hladno pogleda.

— Obžalujem, markij, prihodnji ples sem že obljubila.

— O — ne smete me napraviti nesrečnega in plesati z drugim kavalirjem. Nevoščljiv sem — prosim — pokažite mi kavalirja za prihodnji ples — prosil ga bom, da mi vas prepusti.

Kati zardi, ko se ozre na Bozota.

— Gospod doktor Falkner je moj plesalec za prihodnji ples.

Z visoko nagubančenimi obrvmi gleda markij na Bozota. Ravatelj Herder mu je povedal, da je mladi mož zaposlen v njegovem podjetju. Zato si misli, da se mu ni treba preveč ozirati nanj.

— Slišali ste, gospod doktor, da je signorini žal, da je že obljubila prihodnji ples. Zato boste tako prijazni in boste ta ples odstopili meni.

Bozo vstane. Njegova postava se dvigne do vse svoje dostojanstvene visokosti, tako da je bil Italijan prav neznaten poleg njega.

— Žal mi je, gospod markij. Ako bi opustil ta ples, bi za milostljivo gospodično pomenilo razžaljenje — razun, če me sama za to prosi, da jo oprostim obljube.

— To boste storili, signorina — tisočkrat vas prosim za to, — pravi markij ter zatopi svoje črne oči v Kati.

Toda ta pogled je ravno tako brez vsakega vpliva na njo kot njegove besede.

— Ne, markij, tega ne bom storila, kajti s tem bi gospoda Falknerja razžalila, — pravi Kati mirno, pa odločno.

Markijeve ustnice se žalostno zategnejo.

— Žalosten sem, zelo žalosten — toda potem zelo prosim za naslednji ples.

— Tudi ta je že drugemu obljubljen — gospodu inžinirju Kolniku.

Markij stegne roke, kot bi si hotel izpuliti lase, toda roke mu obstanejo pred kodrastimi lasmi.

— Toda sedaj sem popolnoma dvomljiv — ne obupan —

Nič več ne more govoriti, kajti godba prične prihodnji ples in Bozo se prikloni pred Kati in odhiti ž njo na ples.

(Dalje prihodnjič.)

UMOR, KI RAZBURJA VSO DOLENJSKO

Iz RIBNICE *poročajo* 18. *septembra.*

Dolenjo vas pri Ribnici razburjajo v zadnjih letih razni zločini. Lani so strašili tam 3 roparji, potem je prišlo do krvavega dogodka v neki rodbini, bilo je nič koliko tatvin, a najstrašnejši od vseh je zločin, ki se je dogodil včeraj dopoldne. Sosedje so našli umorjeno daleč na okrog znano in spoštovano posestnico Marijo Pustovo, ki je bila stara 56 let in mati osmih otrok.

Sosedje pripovedujejo o zločinu tole: Marija Pustova je prišla ob 11. domov s polja, da bi skuhala kosilo družini, ki je kopala krompir. Doma je bila popolnoma sama. Nekaj minut po 11. je izpred hiše klicala sosedo Ivano Bojčevo, naj pride k njej, da ji bo nekaj važnega povedala. Bojčeva, ki je tudi sama pripravljala kosilo, se je naposled pozivu odzvala in Pustova ji je pripovedovala, da je našla v hiši nekega moškega, ki je premetal posteljo in iskal tudi nekaj po omarah. Ko ga je vprašala, kaj išče, je naglo odšel, ona pa je še zaklicala za njim, da ba bo naznanila, če je v hiši kaj zmanjkalo. Pustova sprva ni hotela izdati sosedi, kdo je bil sumljivi obiskovalec, naposled pa ji je le povedala, da je bil to—Zobčev fant.

Bojčeva je novico že spotoma povedala sosedi Mariji Hrenovi in sosedu Janezu Pogorelcu, ki je pozneje krenil k Pustovim, da bi tudi sam slišal, kako je bilo z obiskom sumljivega fanta. Mož je postal pred oknom, pogledal je v vežo in ker ni bilo nikogar videti, ne slišati, je ves začuden zaklical: Kje pa ste?

Ker ni bilo odgovora, je stopil v kuhinjo in tam našel Marijo Pustovo ležečo v krvi na tleh z razbito glavo in z izkaženim obrazom. Prestrašen je klical sosede, ki so takoj prihiteli ter z grozo motrili umorjeno gospodinjo. Pozvanim orožnikom se je od vsega pripovedovanja sosed in sosedov zdel takoj najbolj važen in sumljiv obisk Zobčevega fanta v hiši umorjenke. Ivanka Bojčeva je ponovila, kar ji je bila povedala nesrečna Pustova, zakonca Marija in Janez Hren pa sta pristavila, da sta videla 20 letnega Karla Zobca prihajati iz Pustove hiše. Naj prej ga je videla žena, kako uro pozneje pa mož. Orožniki so se takoj podali k Zobčevi hiši, ki je sredi vasi. Fanta so našli v hlevu, kjer je stregel živini. Ko so mu napovedali aretacijo, ni bil prav nič razburjen. Odvedli so ga v Pustovo hišo, kjer je pred truplom umorjenke mirno odgovarjal na vsa vprašanja: "Jest jo najsm!"

Pogled na žrtev strašnega zločina ga ni niti malo razburjal. Mirno je poslušal tudi sosede, ki so orožnikom opisovali odkritje zločina in tudi njegovo sumljivo pohajanje okrog Pustove hiše.

Ko so ga orožniki vprašali, je odvrnil, da je preobračal otavo na Križni loki. Popoldne pa so se orožniki prepričali, da to ni bilo res. Zaradi dolgotrajnega deževja je bila otava na Križni loki že vsa segnita ter preraščena od poganjajoče trave.

Orožniki so napravili hišno preiskavo tudi na Zobčevem domu, fant pa je med tem vklenjen in zastražen sedel v izbi. V izbi je bilo tudi nekaj sosedov, ki so silili vanj z vprašanjem, kaj je počel v Pustovi hiši. Drugi so mu spet prigovarjali, naj pove resnico. Fant pa je vsem, kakor prej pred truplom umorjenke, odgovarjal: "Jest jo najsm!"— Enemu, ki je motril njegovo obleko in srajco, pa je nekam ironično dejal: "Le glej, ne boš ničesar našel!"

Ko je tudi sodna komisija pod vodstvom sodnika Tscinkla opravila svoje delo, so orožniki osumljenca odvedli v Ribnico.

Zobec, ki so ga zasliševali najprej na občinskem uradu, potem pa na orožniški postaji, je naposled spoznal, da si je ves zagovor pokvaril s svojo lažjo o preobračanju otave. Priznal je, da se je vrnil v Pustovo hišo ves jezen, ker je slišal, kako ga je Pustova pred svojo sosedo obdolžila tatvine. Že pred hišo je pobral debelo poleno ter udaril z njo gospodinjo, ko je sedela v kuhinji in lupila krompir. Pri opisovanju napada pa je venomer zatrjeval, da ni hotel žene pobiti do mrtvega. Trdil je tudi, da jo je udaril samo enkrat in da je takoj omahnila in zavpila: O, joj! Ko je obležala na tleh, je tekel domov in ostal tam, dokler niso prišli ponj orožniki.

Karol Zobec še ni dopolnil 20. leta in je po vsej vasi in okolici na slabem glasu. Vaščani so ga opisovali kot trmastega in razburljivega fanta, nekateri pa so že precej časa sumili, da krade. Fant je tudi staršem in sestram delal hude preglavice.

Žrtev mladega zločinca, Marija Pustova, pa je bila splošno znana kot zelo skrbna mati in dobra gospodinja. Lepo je vzgojila osem otrok. Najmlajši obiskuje v Ljubljani četrti razred gimnazije. Prebivalci Dolenje vasi in vse ribniške doline toplo sočustvujejo z nesrečno družino, ki je na tako tragičen način izgubila svojo dobro mater.

NOVO POSLOPJE VRHOVNEGA SODIŠČA

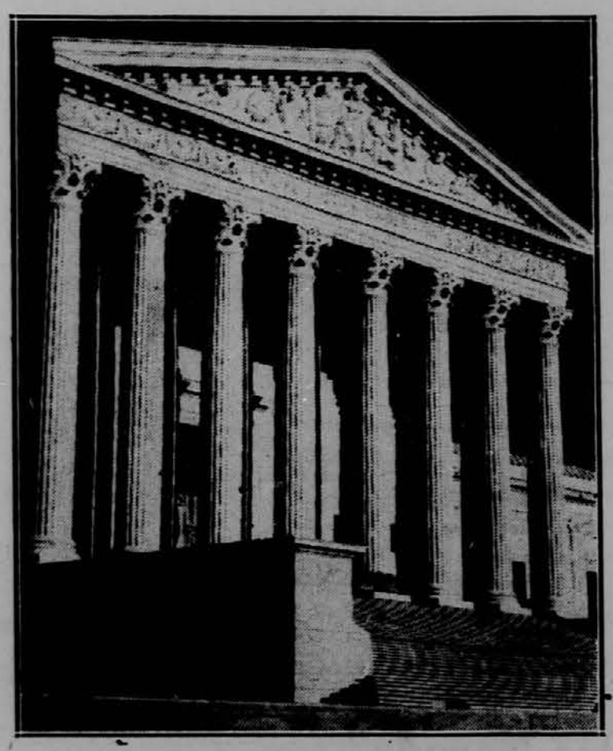

V Washington, D. C., bo kmalu dovršeno poslopje, v katerem bo poslovalo najvišje sodišče. Poslopje bo eno najlepših, kar jih premore zvezno glavno mesto.

TINTORERO

Nadaljevanje s 3. strani.

telja sva si in ti mi ne boš plačeval mojega molka," sem mu odgovoril.

Bil je zelo vesel.

Na Espiritu Santu je živela lepa Nikoleza, moja izvoljenka s svojo materjo. Ljubil sem jo. Ker sem ji večkrat prinesel kak biser, mi mati ni nasprotovala. Po končanem delu, ko so vsi mislili, da spim v svoji kolibi, sem zlezel na breg in splaval na otok Espiritu Santo. Običajno sem se vrnil po isti poti okoli polnoči.

Kmalu sem pa opazil, da postaja Nikoleza hladna. Zaman sem si ubijal glavo in se izpraševal, kaj ji je.

Ko je prišla prihodnjo nedeljo z materjo k maši, sem takoj opazil, da ne nosi na vratu niza mojih biserov, kakor po navadi. Samo en biser je blestel na njeni vratni ruti, jasen kakor žarek. Takoj sem ga spoznal. Bil je Fernandov biser. Torej mi je z biserom ukral Nikolezino srce.

Kmalu po tem sem ubil prvega tintorera in postal paznik. Budno sem opazoval Fernanda, da ni mogel skriti niti enega bisera. Vedel je to in ogibala sva se drug drugega.

Oktobra meseca se na Cerralbu neha lov na bisernice. Neki deževni večer sem odšel s svojim čolnom proti Espiritu Santu, ne zaradi Nikoleze, ki sem jo odslej pustil pri miru, temveč zaradi kupčije z biseri.

Ko sem veslal nazaj, sem videl, kako je tam, kjer sem nameraval pristati, skočil nekdo v morje.

Takoj sem vedel, da je Fernando, ki namerava napraviti pot, ki sem jo tolikrat preplaval jaz sam. Pograbil me je strašen bes. Segel sem po bodalu. Nisem ga imel pri sebi.

Vidite, človek ni vedno gospodar sam nad seboj! Vrnil sem se v svojo kolibo in vzel bodalo, ki sem ga prej še dobro nabrusil. Potem sem šel spet s čolnom na morje.

Mahoma sem začul krik na pomoč.

Hitel sem proti tistemu kraju in videl Fernanda, a blizu njega tintorera. Fernando je na vso moč brizgal vodo okoli sebe. Ker je žival skoraj slepa, izgreši včasi svoj plen, če stojite na mestu in močno ropotate."

"In vi ste skočili v morje in tintorera ubili. Tega bi ne naredil eden izmed tisočev."

Zasmejal se je:

"Motite se! Vi ne veste, kaj je ljubezen. Ko me je Fernando zagledal, je divje zakričal. Z obema rokama je pograbil rob mojega čolna. Odbil sem njegove roke. Tedaj se je dvignila velika senca tik poleg mene in tintorera je pregriznil Fernanda čez sredo telesa...

Zdaj, ko je bil moj nasprotnik mrtev, sem se vrgel v morje. Nekoliko sem bil jezen, ker je zver le malo pregrdo uničila Fernanda. Sicer sem pa predvsem mislil, da jo moram ubiti, kajti sicer bi kdo dvomil nad resnico mojih besed in bi med lahko spravili še v neprijetnosti, saj so vsi vedeli, da mi je Fernando prevzel dekle.

Če se borite z morskim volkom, se morate potopiti kar moči globoko, kajti ko zasliši ropot, splava kvišku in leže na hrbet, da bi pograbil plen. Pri mojem tintoreru se nisem tega bal, saj je bila zver že sita. Torej se nisem spustil globoko, da bi bolje videl. Splaval je nad menoj, še njegove trde luskine sem čutil. Takoj se je pognal kvišku. Ko se je obrnil, sem mu preparal trebuh. Pognal se je, toda, vedel sem, da je mrtev, čeprav sem sam odletel daleč proč.

Skočil sem v čoln in tako divje zakričal, da so me čuli v Carralbu. Prihiteli so ljudje in našli mrtvega torera, a v mojem čolnu zgornjo polovico Fernandovega trupla.

Ker Nikoleza in njena mati nista verjeli mojemu pripovedovanju, se mi je zdelo varneje, da pobegnem. Ko je bil lov končan, sem res odšel."

Približala sva se s čolnom ladji. S krova so nama vrgli pleteno lestvo. Tedaj je Joze zakričal. Obrnil sem se in zagledal tintorera, ki je bil spet blizu naju. Brodar me je posvaril:

"Počakajte! Če stopite na lestvo, se bo pognal in vas zagrabil. Jaz ga bom napadel, a vi med tem zlezite kvišku."

Ugovarjal sem, a on je bil že slečen. Z bodalom v roki se je pognal v morje. Preplašen sem odhitel po lestvi in se ozrl šele, ko sem bil že na krovu.

"Izgubljen je!" sem rekel kapitanu, saj se mladenič najmanj tri minute ni prikazal.

"Dobri potapljači in iskalci školjk vzdrže do pet minut pod vodo!" mi je odvrnil kapitan.

Takoj nato se je prikazala na valovih rdeča pika, ki je postajala vedno večja. Med krvavečimi valovi se je dvignila glava. Bil je Joze. Vsi smo mu kričali in ploskali. Utrujen je zlezel na krov. Ko se je za silo oddehnil, je odhitel nazaj in izrezal iz tintorera hrbtne plavute.

Ko se je vrnil, sem mu dal steklenico ruma. Nasmehnil se je in zadovoljno golcnil.

— — —

Uro na to sva sedela s kapitanom pri mizi in jedla okusne somove plavuti. Vprašal sem ga, zakaj mi je poslal tako slab čoln. Opravičeval se je, da se zanaša samo na Jozeja, zato ni mogel poslati druge, večje barčice, ker bi bil moral dati več osebja, ki bi mu pobegnila.

"Ali vam Joze ne bo pobegnil?" sem ga vprašal.

"Da, toda šele, ko pridemo do Cerralbe."

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

3. oktobra:
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Hamburg
Pres. Harding v Havre

5. oktobra:
Olympic v Cherbourg

6. oktobra:
Paris v Havre
Europa v Bremen
St. Louis v Hamburg
Vulcania v Trst

10. oktobra:
Manhatan v Havre
Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg

12. oktobra:
Majestic v Cherbourg

13. oktobra:
Lafayette v Havrt
Rex v Genoa
Veendam v Boulogne sur Mer

17. oktobra:
Pres. Roosevelt v Havre
New York v Hamburg

19. oktobra:
Statendam v Boulogne sur Mer

20. oktobra:
Bremen v Bramen
Ile de France v Havre

24. oktobra:
Washington, Havre
Aquitania v Cherbourg

25. oktobra:
Albert Ballin v Hamburg

26. oktobra:
Olympic v Cherbourg

27. oktobra:
Europa v Bremen
Champlan v Havre
Conte di Savoia v Genoa

31. oktobra:
Berengaria v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

2. novembra:
Majestic v Chebourg

3. novembra:
Laafyette v Havre
Gen. von Steuben v Hamburb
Saturnia v Trst

5. novembra:
Hamburg v Hamburg

7. novembra:
Manhattan v Havre

9. novembra:
Bremen v Bremen
Aquitania v Cherbourg
Rex v Genoa

10. novembra:
Ile de France v Havre
Veendam v Boulogne sur Mer

14. novembra:
New York, M. C. v Hamburg

16. novembra:
Statendam v Boulogne sur Mer
Berengaria v Cherbourg

17. novembra:
Champlain v Havre

21. novembra:
Washington v Havre
Albert Ballin v aHmburg

23. novembra:
Majestic v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

24. novembra:
Paris v Havre

29. novembra:
St. Louis, M. S. v Hamburg

30. novembra:
Olympic v Cherbourg

In res se je tako zgodilo. Zanj ni bilo zapreke, saj se ni bal morskih volkov. Ali ga je gnalo koprnenje za njegovim zanimivim, čeprav težavnim poklicem ali lepa Nikoleza? — Kdo ve?

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje **14. DEC.**
Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje **15. DEC.**
Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje **15. DEC.** — —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporpčila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. *Priglasite se takoj za navodila na:*

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street **New York. N. Y.**